Eigenzinnigheid, trots en angst

23 mei 1958
lezing 30

"Gegroet in de naam van de Heer. Ik breng jullie zegeningen, vrienden; gezegend is dit uur.

Ik wil jullie erop attent maken en met name een paar nieuwe vrienden die vanavond voor de eerste keer hier zijn, dat deze lezing niet geheel en al begrijpelijk zal zijn voor mensen, die niet met de voorafgaande lezingen bekend zijn, aangezien deze lezing deel uitmaakt van een serie. Bovendien wil ik ten behoeve van de nieuwe mensen en van hen die hier al eerder zijn geweest het volgende nog een keer naar voren brengen: voor sommige mensen is het buitengewoon moeilijk te begrijpen dat wat hier gebeurt, mogelijk is. En als je de grote dingen die in Gods schepping mogelijk zijn niet begrijpt, kun je heel gemakkelijk je toevlucht nemen tot het vaak verkeerd begrepen woord *'het onbewuste'*. Daarom vraag ik jullie met klem: maak jezelf alsjeblieft los van de vooropgezette denkbeelden die inhouden dat een geest zich niet door middel van een mens kan manifesteren en dat deze manifestatie louter het onbewuste is, of het bovenbewuste, of hoe je het ook maar wilt noemen.

Communicatie met de geestenwereld van alle sferen is altijd mogelijk geweest, is nu mogelijk en zal altijd mogelijk zijn mits de noodzakelijke condities door de mensen die er bij betrokken zijn, zijn geschapen. Hoewel er misschien ook gevallen voorkomen waarbij de manifestaties niet echt zijn, betekent dat niet dat ze nooit echt zijn. Voor een mens die nog in de cyclus van incarnaties verkeert, is het onmogelijk de kennis uit te dragen die ik door het eenvoudig in trance gaan door kan geven. Als het onbewuste van een mens zo van een

dergelijke kennis doordrongen zou zijn dat louter een toestand van trance voldoende zou zijn om het naar de oppervlakte te brengen, zou het verschil tussen de trancetoestand en de normale staat niet zo groot zijn, vrienden. Ik zou hier een diepgaander uitleg van kunnen geven maar aangezien ik hier vaak genoeg over heb gesproken, wil ik daar vanavond geen tijd aan besteden. Ik vraag jullie alleen, denk niet omdat het merendeel van de mensen in je omgeving gelooft dat dit bijgeloof is of niet mogelijk kan zijn, dat ze helemaal gelijk hebben. Geloof niet dat het het onderbewuste van deze mens is dat vanavond tot jullie spreekt. *Dat is niet zo.*

Welnu, vrienden, de lezing van vanavond lijkt op het eerste gezicht op de vorige lezing in zoverre dat het een heel abstracte en filosofische lezing lijkt die geen verband schijnt te houden met jullie huidige bestaan. Dit is echter niet het geval. En wanneer ik verder ga, zullen jullie zien dat alles wat ik tegen jullie zeg, hoe ver het ook van je leven lijkt af te staan, alles met je bestaan van dit moment heeft te maken.

In de ‘Pistis Sofia’[1] waarover mijn vriendin lezingen geeft, staat een plan - jullie noemen dat een schema - waarin de verschillende gradaties van de geestelijke sferen worden aangeduid. Onmiddellijk onder ‘Het Onuitsprekelijke’ of ‘het Huis van God’ zoals wij het noemen komt een sfeer voor met de naam van ‘Hoogste Lichtwereld’. In deze hoogste lichtwereld bestaat een oneindig aantal lichtkrachten in een uitgestrekt reservoir. Wat zijn deze lichtkrachten?

Deze lichtkrachten vertegenwoordigen ieder goddelijk aspect in de schepping en iedere goede hoedanigheid of deugd die je maar kunt bedenken, elk als één individuele lichtkracht en elk gepersonifieerd. Ieder van deze krachten wordt door een geest of engel vertegenwoordigd, net zoals de twaalf actieve en de twaalf passieve krachten - afgezien van de kracht - ook zijn gepersonifieerd, zoals ik in de vorige lezing[2] vermeldde. Hetzelfde geldt voor deze lichtkrachten; de geesten of engelen die hen vertegenwoordigen bestaan, evenals dat wat ze uitstralen. Ik mag hier echter wel aan toevoegen dat de uitstraling van deze krachten bij wijze van spreken samengevoegd en verdicht tot een geestelijke vorm van een uiterst fijne weefselstructuur deze wezens schept, en deze wezens stralen op hun beurt de betreffende lichtkracht uit. Deze lichtkrachten zijn zoals ik zei een bron in een uitgestrekt

[1] Zie lezing 24 'Vragen en antwoorden' en het schema op de laatste bladzijde
[2] Zie lezing 29 ‘Actieve en passieve krachten; Gods wil vinden’ (Noot vertaler)

reservoir. Net zoals alles één is met God, zo is dat ook met deze lichtkrachten. Zij vormen een geheel. Toch onderscheidt iedere lichtkracht zich door iets speciaals of bijzonders met een andere kleur, geur, toon enzovoorts. Zoals ik jullie al heb gezegd, als ik jullie zou moeten vertellen hoeveel soorten waarneming er in deze hoge sfeer bestaan, zou je het niet geloven want jullie hebben slechts een heel beperkt waarnemingsvermogen of een heel beperkt aantal zintuigen om mee waar te nemen. Deze onderscheidene krachten zijn binnen dit reservoir herkenbaar en toch vormen zij een harmonisch geheel. Zij stralen vanuit deze sfeer waar ze zijn geconcentreerd naar alle sferen onder degene die de Hoogste Lichtwereld werd genoemd en natuurlijk met een afnemende kracht

Vervolgens vind je in dit plan de 'Hogere of Middelste Lichtwereld'. Ook in deze wereld zijn deze lichtkrachten weer verzameld, geconcentreerd en verdicht tot een wat grovere weefselstructuur die voor jullie begrippen nog steeds uiterst fijn is. Van hieruit worden ze naar alle andere werelden gezonden. Maar in deze hogere of middelste lichtwereld zijn deze geesten of de vertegenwoordigers van deze individuele lichtkrachten, georganiseerd in 'Ordes' zoals in de 'Pistis Sofia' is vermeld. Iedere orde vertegenwoordigt een van deze afzonderlijke lichtkrachten, met aan het hoofd de geïndividualiseerde geest, en iedere orde dient in verschillende gradaties als een soort hiërarchie het hele verlossingsplan. Deze ordes kunnen ook met 'koren' worden aangeduid. Ze onderscheiden zich van elkaar door speciale merktekens, het uiterlijk van gewaden enzovoorts. Elk geschapen wezen, ook ieder van jullie, ieder menselijk wezen behoort tot een van deze specifieke ordes van de lichtkrachten. Je basispersoonlijkheid of je fundamentele wezen maakt deel uit van een van deze lichtkrachten en ordes.

Als je een bepaalde ontwikkelingsgraad hebt bereikt, kun je misschien in diepe meditatie te weten komen of aanvoelen wat je basiswezen is, hetgeen natuurlijk andere deugden, andere kwaliteiten of talenten niet uitsluit. Er is echter één kenmerkende basisfactor in elk wezen, hetzij geest of mens. Een dergelijke grondeigenschap kan moed zijn, of liefde en vriendelijkheid, enzovoorts. Ik herhaal: moed hebben betekent niet dat je geen liefde of niet het vermogen tot liefhebben bezit. Hoewel de hoogste engelvertegenwoordigers van elke kracht ook alle andere eigenschappen bezitten, hebben ze één uitzonderlijke grondeigenschap die alle andere goddelijke aspecten eerder versterkt en bevordert dan ze verzwakt of buitensluit. Dus is het je misschien mogelijk de basiskleur

of markante eigenschap van je wezen op het spoor te komen.

Diegenen van jullie die de voorafgaande serie lezingen over de schepping en de val hebben gehoord, moeten onderhand begrijpen dat alle wezens in de schepping op een bepaalde manier volmaakt zijn. Jullie zullen dan ook begrijpen dat, als de val niet had plaatsgevonden, de lichtkracht en de goddelijke kracht waar elk wezen mee is begiftigd, ertoe gediend zou hebben de volmaaktheid ook op andere manieren aan te vullen om werkelijk godgelijk te worden. Voordat je deze staat bereikt, kun je slechts gedeeltelijk godgelijk zijn. Als het verlossingsplan eenmaal is vervuld, zal deze verdere vervolmaking doorgaan. Zoals de situatie nu is, zijn deze ordes met de vele wezens die ertoe behoren op een bepaalde manier volmaakt. Dit geldt zelfs voor de gevallen geesten die in de grond genomen het oorspronkelijke karakter van de basisvolmaaktheid en hun talent intact hebben gehouden maar door het lagere zelf en door al deze lagen van onvolmaaktheid in verschillende dichtheidsgraden zijn toegedekt. Het gaat er eenvoudig om ze van die bedekking te ontdoen en dat is het pad van zuivering. Dit geeft sommigen van jullie misschien bruikbare stof voor meditatie. Het is in het huidige stadium van jullie ontwikkeling belangrijk om uit te zoeken wat je lagere zelf werkelijk is. Met andere woorden, je moet ontdekken wat je fouten zijn en het bestaan, de betekenis en de uitwerking ervan op jou en jouw leven volledig gaan beseffen. Het is in een bepaald stadium van je werk ook belangrijk de speciale eigen aard van je hogere zelf te leren kennen zodat je er gebruik van kunt maken en de specifieke kracht ervan kunt realiseren.

In een vorige lezing noemde ik ook de drie basisbelemmeringen voor volmaaktheid: eigenzinnigheid, trots en angst. Dit geldt gelijkelijk voor iedereen. Sinds de val werden deze drie eigenschappen steeds uitgesprokener naarmate de val zich voortzette; zij vertroebelen je basislicht. Het is niet alleen het doel van het pad van zuivering dat je voelt wat je basislicht is - want het is niet voor iedereen hetzelfde - maar ook te beseffen dat eigenzinnigheid, trots en angst in je bestaan en ook in welke mate ze aanwezig zijn, hoe ze op elkaar reageren en op welke manier de een afhankelijk is van de ander. Want slechts met dit begrip van jezelf ben je in staat om over deze donkere muren die tussen jou en je basislicht instaan te zegevieren.

Misschien, vrienden, vragen jullie je nu af: wat is het verband tussen eigenzinnigheid, trots en angst? Waarom is de een ondenkbaar zonder

de ander? Want dat is het geval, vrienden. Als je één van deze eigenschappen hebt, moet je ze alle drie hebben. Misschien is de een sterker bij je dan de ander of meer zichtbaar of meer bewust dan de ander. Maar het is onmogelijk dat je er, laten we zeggen, maar twee hebt en de derde helemaal ontbreekt. Ik zal jullie dat met de volgende woorden aantonen; en dat is van groot belang voor het begrip van jezelf want het merendeel van jullie hier probeert heel serieus dit pad van zuivering te gaan en dit is bepaald een van de wezenlijke onderdelen ervan. Geloof niet dat er een levend menselijk wezen bestaat dat helemaal vrij van eigenzinnigheid, trots en angst is. Mijn woorden zijn op iedereen van toepassing. Het enige verschil is misschien dat sommigen meer van het een hebben en anderen minder.

In de eerste plaats wil ik opnieuw duidelijk maken dat er een onmiskenbaar verschil tussen eigen wil en vrije wil bestaat; dat heb ik de vorige keer besproken.[1] Om er zeker van te zijn dat jullie dat in dit verband goed begrijpen herhaal ik dat de vrije wil ten goede of ten kwade kan worden gebruikt; de vrije wil is belangrijk. Je kunt niet zeggen dat hij alleen goede doelen dient, hij kan ook voor slechte doeleinden worden gebruikt. Maar je kunt jezelf niet ontwikkelen zonder je vrije wil volledig in te zetten. De wil van God kan niet worden vervuld, als je niet uit eigener beweging en door eigen verkiezing je vrije wil gebruikt. Vrije wil is de grootste gave waarmee je bent begiftigd en zonder welke je nooit een godgelijke staat zult kunnen bereiken.

Maar eigen wil, eigenzinnigheid is de wil van het kleine zelf, van het kleine ego. Eigen wil streeft ernaar te krijgen wat het wil, ongeacht de consequenties of de schade die misschien aan anderen worden berokkend en daarmee uiteindelijk ook aan het zelf. Het kleine ego is alleen te blind om dit te begrijpen. De eigen wil is in zijn blinde en onrijpe toestand ook te blind om te beseffen dat alles wat het verlangt en wat tegen de spirituele wet ingaat het zelf in moeilijkheden brengt en gevangen houdt. Een voorbeeld hiervan is een geestelijk onderontwikkeld persoon, laten we zeggen een misdadiger. Zulke mensen gebruiken hun eigen wil op een zeer voor de hand liggende manier om hun onmiddellijke, schijnbare voordeel te halen waarbij ze alle wetten, zowel de geestelijke als de menselijke, veronachtzamen. Want wat hen van voordeel lijkt, willen ze hebben.

[1] Zie lezing 29 ‘Actieve en passieve krachten; Gods wil vinden’ (Noot vertaler)

Nu hoeven we dergelijke gemakkelijke gevallen niet te bespreken. De gemiddelde mens begaat geen misdaden en pleegt geen asociale handelingen, voor een deel omdat hij beseft dat dit verkeerd is (het ethisch gevoel - zelfs als iemand niet religieus is, is hij genoeg ontwikkeld om af te zien van de verlangens van het lagere zelf dat dergelijke wensen misschien nog wel koestert) en voor een deel omdat mensen eenvoudig bang zijn om met hun omgeving in conflict te komen. Het hoeft dus niet noodzakelijkerwijs door een speciaal ethisch of moreel gevoel te komen. We bespreken echter niet dit soort algehele eigenzinnigheid want dit zou op niemand van jullie zo duidelijk van toepassing zijn. Maar we bespreken de gevoelens en emotionele stromingen van de eigen wil die bij ieder van jullie voorkomen. Want elk ongezuiverd wezen wenst bewust of onbewust dingen die verkeerd zijn en tegen de geestelijke wet ingaan. En dit conflict tussen het bewuste verlangen en het onbewuste verlangen symboliseert de grootste handicap in je ontwikkeling. Daarom is het van het grootste belang dat je, zoals ik keer op keer zeg, de moed vat om je gevoelens te onderzoeken en ze in heldere en beknopte bewoordingen weer te geven: 'hier heb ik een verlangen dat uit mijn kleine ego en uit mijn eigenzinnigheid voortkomt en dat niet met het andere deel van mijn aard overeenstemt dat net zo werkelijk is als dit tot nu toe verborgen deel' - zodat je beseft waar je staat.

Wat is nu het verband met angst? Als je een sterke eigenzinnigheid hebt - en die kan des te sterker zijn naarmate je je er niet bewust van bent, wees daar zeker van - moet je voortdurend bang zijn dat de verlangens van deze eigen wil niet zullen worden bevredigd. Op die manier is angst aan eigenzinnigheid gekoppeld. Want diep in je hart weet je wel degelijk dat alle wensen van je eigen wil nooit vervuld kunnen worden. Voor het merendeel zijn het trouwens onmogelijke en onredelijke wensen. Misschien geldt dit niet voor jou, misschien verlang jij iets dat bij jou niet en bij andere mensen wel voorkomt. Maar in dit geval kan als gevolg van je eigen voorgaande levens en de belemmeringen die je in je ziel hebt geplant datgene wat je wenst niet worden vervuld, tenminste niet nu, tenzij je ontdekt wat deze belemmeringen zijn zodat je ze op kunt ruimen.

Daarom gaan je krachten verschillende kanten op: de stroom van de eigen wil wenst heel sterk iets dat verkeerd of onmogelijk is of in tegenspraak is met andere stromingen in je en tegelijkertijd heb je weet van je diepere, wezenlijke kern, laten we zeggen van het hoger zelf, dat

heel goed weet dat dit onvervulbare wensen zijn. Daarom schept deze kennis een angst in je omdat je eigenzinnigheid niet is uitgebannen.

Als jullie over deze woorden mediteren vrienden, krijg je misschien heel wat meer inzicht in je ziel, in je leven en in je huidige situatie. Nogmaals, het is niet genoeg om alleen maar een keer naar deze woorden te luisteren om ze werkelijk te begrijpen. Als je erover mediteert en ze op jezelf toepast, begin je in jezelf te zoeken naar waar je misschien dergelijke wensen in jezelf hebt; en je zult dan zien hoe de angst automatisch uit deze verlangens van de eigen wil voortkomt. Op deze wijze ga je weer een trede hoger op de ladder naar boven. Maar je moet de moed hebben in die richting verder te zoeken want alleen daar ligt je vrijheid en de bevrijding van de ketenen waarmee je jezelf hebt vastgelegd.

Laten we nu naar de trots gaan. Wat betekent *trots*? Het betekent dat het ego belangrijker is dan de andere persoon, niet alleen in de zin die misschien geldt voor eigenzinnigheid - namelijk dat je een bepaald soort voordelen wilt hebben, maar ook in de zin van ijdelheid. Degene die de vernedering van een ander minder voelt dan de vernedering van zichzelf heeft nog teveel trots. En wie voelt het niet zo, vrienden? Wie reageert werkelijk op dezelfde manier op de vernedering van andere mensen als op de vernedering van zichzelf? Niemand van jullie! Als je zelf wordt vernederd, voel je je gekwetst; als iemand anders op dezelfde manier wordt vernederd, vind je dat misschien naar maar je reactie is zeker geheel anders, hoezeer je jezelf ook probeert wijs te maken dat dit niet zo is. Wees eerlijk tegenover jezelf. Die eerlijkheid doet met zekerheid meer voor je dan de zelfmisleiding die je wil laten geloven dat je op de vernedering van iemand anders hetzelfde reageert als op de vernedering van jezelf. Gevoelens veranderen indirect en niet met geweld, ook niet door gewoon jezelf proberen te vertellen dat je anders voelt dan je doet. Daarom is jezelf eerlijk beoordelen de beste manier om je gevoelens ook in dit opzicht geleidelijk te veranderen.

Ik suggereer niet om te gaan proberen identieke gevoelens van gekwetste ijdelheid op te roepen die een ander mens ervaart als hij wordt vernederd. Nee, je zou eerder moeten leren jezelf niet zo belangrijk te vinden want je kleine trots en ego doen er niet half zoveel toe als je gevoelens je nog steeds willen doen geloven. Alleen als je leert minder aan je ijdelheid vast te houden, dan alleen zul je jezelf in de juiste verhouding tot anderen zien en zul je als gevolg daarvan op

dezelfde manier voor anderen reageren als je voor jezelf doet. Dat is wat wordt bedoeld met: je naaste liefhebben als jezelf. Zolang je anders voor je naaste voelt dan voor jezelf, betekent dit een schending van de geestelijke wet van rechtvaardigheid, nog afgezien van de wet van de broederschap. Want je reacties zijn bepaald niet eerlijk. Misschien *handel* je rechtvaardig, dat is waar, maar terwijl het voor sommige mensen wellicht genoeg is, is het dat voor jou misschien niet. Je weet dat je handelingen en zelfs je gedachten niet voldoende zijn om de zuivere uitstraling door te laten dringen; je lichtkracht kan niet worden bevrijd zolang je gevoelens niet in overeenstemming met deze wetten zijn. Dus iedere keer als je oneerlijkheid voelt, zet je jezelf emotioneel op een hoger plan dan je naaste. Zodra je ijdelheid en trots zo belangrijk voor je zijn, verkeer je opnieuw in een voortdurende angst, bang dat je omgeving je geen bevrediging van je trots zal schenken. Dus moet je emotioneel gesproken dit verlangen om je eigen persoon in vergelijking met je medeschepselen op een hoger plan te zetten, opgeven. Alleen op die manier zul je van angst bevrijd zijn.

Ik hoef niet in details te treden om jullie het verband te laten zien tussen eigen wil en trots. Dat is te gemakkelijk, dat kun je zelf doen, je kunt dat als een meditatie oefening gebruiken. Doe dit echter niet abstract of onpersoonlijk; probeer het onmiddellijk op jezelf van toepassing te laten zijn; probeer te zien waar je het zo voelt.

Wat betreft het verband tussen eigenzinnigheid en angst of tussen trots en angst, dat heb ik jullie hier laten zien. Elke dag weer doen er zich een aantal gelegenheden voor waarbij je je gevoelens precies op deze manier kunt waarnemen. Jammer genoeg laten jullie de meeste van deze kansen om tot zelfkennis en zuivering te komen aan je voorbij gaan. Je laat ze wegglippen. Als er een onplezierig gevoel in je opkomt, zet je het al snel van je af. In veel gevallen heb je een gemakkelijk excuus bij de hand: je denkt dat de fouten en onvolmaaktheden van anderen voor je eigen disharmonie en je eigen innerlijke conflicten verantwoordelijk zijn. Maar er zijn gelegenheden waarbij je zelfs niemand kunt vinden die je de schuld kunt geven. Dus stop je het maar weg en heb je al snel een verklaring: je zegt dat je gewoon een slechte bui hebt, dat je niet weet waarom je je verstoord voelt of dat het leven in het algemeen moeilijk is of misschien zelfs dat het aan het weer ligt. Nee vrienden, altijd wanneer er iets is dat je dwars zit, kun je in het licht van wat ik jullie net heb verteld het antwoord vinden. Door er vanuit dit gezichtspunt naar te kijken doe je heel wat meer voor je

eigen groei en bevrijding. Zolang je in de valstrik van eigenzinnigheid, trots en angst gevangen zit, kun je nooit en te nimmer gelukkig zijn. Het is onmogelijk. Je kunt vechten wat je wilt, je kunt aan de buitenkant doen wat je wilt, je verwijdert slechts het symptoom, je snijdt het gezwel binnenin je niet weg. Denk over deze woorden na, mediteer over deze woorden. Want je hebt daarmee werkelijk een schat aan materiaal en een sleutel tot je eigen problemen in handen. Iedereen, kan niet schelen wie, kan daar gebruik van maken.

En nu, beste vrienden, wil ik me op jullie vragen richten en deze zo goed als in mijn vermogen ligt beantwoorden.

VRAAG: Is de wil om God te dienen en een beter mens te worden niet egoïstisch omdat dit betekent dat we gelukkig worden?

"Dit is een goede vraag die je stelt, mijn kind, en ik zal je antwoorden. Natuurlijk is het heel in het begin of in de eerste stadia van dit pad vaak voor sommige mensen een kwestie van eigenbelang. Maar hoewel ze met dit lichtelijk onzuiver motief beginnen is het toch beter dan niets. Wanneer je op dit pad verder gaat, moet je vroeg of laat wel beseffen dat jij je naaste bent en dat je naaste jou is. Als jij gelukkig wordt, maak je andere mensen gelukkig. En als ik gelukkig zeg, bedoel ik niet het geluk dat je meent te krijgen wanneer de verlangens van je eigen wil vervuld worden. Nee, ik bedoel het grotere geluk dat het jouwe wel moet worden wanneer je dit pad van zuivering opgaat. Dus als je op dit pad een bepaalde hoogte bereikt, is je eigen geluk niet het einde noch je doel. Het is een middel tot dit doel. Daarom raad ik jullie aan om zelfs nog voordat je tot dit besef en deze verlichting bent gekomen en zelfs voor je het zo kunt voelen, niet alleen te bidden voor begrip van wat ik hier zeg maar ook om wanneer je om kracht en verlichting en alles wat je op dit pad nodig hebt vraagt, het niet louter omwille van jezelf te verlangen maar ook te bidden dat je een bron mag worden van geven en dienen. In wezen betekent het dat het uiteindelijk doel niet je eigen geluk is maar het dienen van en dienstbaar zijn aan anderen. Dat betekent niet dat je jezelf om de tuin moet leiden; besef hoe ver je gevoelens nog van dit gebed van je af staan. Wanneer je dit verschil beseft en blijft bidden om die dienstbaarheid te bereiken en het werk van zelfonderzoek en eerlijkheid tegenover jezelf voort te zetten, zul je op een dag het gevoel hebben dat je één bent met ieder wezen". (*Dank u*.)

VRAAG: Als onze ziel tijdens onze slaap wordt onderwezen, waarom herinneren we ons dan niet wat onze ziel heeft geleerd als we wakker zijn?

"Daar zijn verschillende goede redenen voor. In eerste instantie zijn die redenen dezelfde als waarom je in de ene incarnatie de herinnering aan de vorige wordt ontnomen of waarom je je het bestaan in de geesten-wereld tussen twee incarnaties niet meer herinnert. Als kennis van de geestenwereld, van het bestaan van geesten, van de weidse werelden buiten jullie aardse sfeer en van reïncarnatie zo gemakkelijk toegankelijk was, zou je onmogelijk je leven nú kunnen vervullen. Het zou al te gemakkelijk zijn. Want je moet deze hoogste schat van kennis bevechten en de prijs ervoor - zelfontwikkeling en overwinningen op het lager zelf - betalen. Hoeveel je ook over het onderwerp leest, je zult nooit overtuigd worden als je geen goddelijke verlichting hebt verworven. En daar moet je voor werken; je moet de prijs betalen en het verdienen want dit is de hoogste gift. Als je deze kennis zo maar in de schoot geworpen krijgt doordat je de herinnering vast kan blijven houden of anderszins, zou er geen strijd en dus geen ontwikkeling zijn.
Daarnaast kan het ook een belemmering zijn om bepaalde factoren uit je voorgaande levens te kennen. Zolang je er nog niet rijp voor bent - en dit rijp worden kan alleen door ontwikkeling gebeuren - kan het weten van bepaalde dingen je schaden. Tijdens je slaap, wanneer je geest in de geestenwereld is, heb je vaak inzicht in je vroegere incarnaties, in de reden van dit huidige leven en in wat je wordt verondersteld te volbrengen. Er kan pijnlijke kennis aan verbonden zijn die je op dit moment niet constructief kunt gebruiken; het kan je terneer slaan en je ontwikkeling tegenhouden. God heeft je de gelegenheid gegeven om met een schone lei te beginnen, zonder door iets belast te zijn. Al naar gelang je verdiensten in deze aardse sfeer ontvang je - terwijl je lichaam slaapt en je geest vrij is - instructies, leiding en raad in de geestenwereld. Deze kennis blijft in je onderbewuste en kan je indirect beïnvloeden wanneer je wakker bent, al weet je niet waarom je op een bepaalde manier reageert, waarom je bepaalde beslissingen neemt, enzovoorts. Bewust moet je voor alles vechten, voor kennis en ook voor geestelijke ontwikkeling. Je begrijpt natuurlijk dat ik vechten bedoel in de zin van je lagere zelf bevechten. Ook kan iemand als hij al in zekere mate is ontwikkeld tijdens de slaapuren taken met andere geesten vervullen, zowel buiten het lichaam als met andere mensen die ook slapen. Deze instructie en oefening helpt anderen en daarmee het hele verlossingsplan. Maar er

mag geen heldere kennis zijn tenzij in een uitzonderingsgeval. Dat kan ook voorkomen. Is dat duidelijk?" *(Ja.)*.

VRAAG: In welke vorm zien geesten die nog onontwikkeld zijn hogere geesten?

"Wanneer onontwikkelde geesten met hogere geesten in contact komen, zien ze hen niet als engelen of lichtwezens. Dat zou al te gemakkelijk zijn. Ook hier geldt weer dezelfde wet. Als hogere geesten naar lagere sferen gaan, wat ze volgens plan met zekere tussenpozen regelmatig doen, veranderen ze hun fluïdum en is het licht niet te zien. Want het zou al te gemakkelijk voor deze lagere wezens zijn om Gods woord te accepteren omdat het duidelijk door een engel werd gesproken. Hoeveel van jullie zeggen bijvoorbeeld niet 'Als ik God kon zien of als ik een engel kon zien, zou ik je geloven'. Maar je luistert niet naar de woorden. Zo is het ook met deze geesten. Er is geen greintje verschil. Zij moeten net zoals jij onderscheid leren maken tussen goed en kwaad, tussen waarheid en onwaarheid omwille van de waarheid zelf en niet omdat de persoon in kwestie een autoriteit lijkt en het daarom gemakkelijk te geloven is. Hoeveel mensen accepteren wél iets dat door een gerespecteerde autoriteit wordt gezegd en verwerpen toch dezelfde woorden wanneer deze door iemand worden uitgesproken waar ze schijnbaar met reden op neer kunnen kijken. Dat wijst niet op ontwikkeling. Ontwikkeling betekent ook onafhankelijk-heid, waarheid van onwaarheid scheiden. Daarom zien de geesten in de lagere sferen de engelen niet zoals ze werkelijk zijn. Engelen en hogere geesten vertonen zich aan hen als een soortgenoot en zo spreken ze ook tegen hen. Dan is het aan de lagere geesten om te besluiten of ze de woorden die tegen hen werden gesproken, willen geloven of niet. Zij moeten de woorden om hun eigen waarde accepteren en daarom is het goed dat ze geloven dat het maar een van hen is die 'zulke ideeën' had. Hetzelfde geldt voor de mensheid; vele geesten zijn op deze aarde in een verschillende staat van ontwikkeling geïncarneerd maar de menselijke vorm, het uiterlijk voorkomen geeft geen aanwijzing over die ontwikkeling. Dat is de enige manier om waarlijk vrij en onafhankelijk te worden. Toch zijn er op bepaalde tijden in bepaalde situaties ook in dit opzicht uitzonderingen. Niet dat de wet van noodzaak van onafhankelijk onderscheid en herkenning ooit een uitzondering kent maar er zijn bepaalde momenten waarop het licht in zekere mate de wereld der duisternis binnendringt. Dan laten Gods engelen zich zien. Daar zijn goede redenen voor maar hun doel is niet

de wezens in de lagere sferen de waarheid te onderwijzen. Voor dat doel is dit nooit bestemd."

VRAAG: In een metafysisch boek staat een hoofdstuk over reizen gedurende de slaap. Zou U daar iets over willen zeggen?

"Ik geloof dat ik dat zonet heb gedaan. De vorige vraag die ik heb beantwoord, ging over dit onderwerp."

VRAAG: Enigszins, ja. Maar als we dromen dat we in verschillende landen zijn, zijn we dan in feite in de geest in die landen?

"Niet noodzakelijkerwijs. Dromen zijn zoals je weet weer iets anders. Dromen zijn voor het grootste deel de vormen van je psychologische karakter, stromingen, je onderbewuste gevoelens enz. Ze zijn de weergave van je eigen neigingen, gedeeltelijk onderbewust, die associaties kiezen die ook met je eigen emoties overeenstemmen. Maar er bestaan ook herinneringen aan je geestelijke reizen, echter niet vaak. Gewoonlijk wordt de herinnering genomen. Dit hoeft niet per se met dromen te maken te hebben. Zo nu en dan kan het ook gebeuren dat zo'n herinnering aan een ervaring in de geestelijke wereld zich met een droom vermengt. Je weet dat dromen verschillende lagen van iemands wezen kunnen raken, dus het kan ook zijn dat een feitelijke herinnering zich vermengt in de vorm van een droom of de droom past zichzelf aan de herinnering aan. Is dat duidelijk?"

VRAAG: Ja, behalve dat... betekent dat, dat we als geesten niet op de plek zijn –of misschien wel? - waar we over dromen?

"Dat kan zo zijn, maar dat hoeft niet. Daar is geen regel voor."

VRAAG: Enkele weken geleden stelde ik een vraag over mijn broer. Ik voel nog steeds dat er een heel sterke band tussen ons is.

"Je broer is in een soort zuiveringssfeer. Hij is niet echt ongelukkig maar hij is ook niet gelukkig. En hij is bezig te leren maar sommige dingen kan hij heel moeilijk accepteren. Want geloof niet dat je wat je op deze aarde niet accepteert automatisch in de andere wereld wel accepteert. Dat is niet zo. Het kan honderden jaren duren voordat je je visie wijzigt. Je broer heeft in dat opzicht een probleem en als je erover nadenkt, begrijp je misschien waarom – bepaalde houdingen van hem,

in het algemeen gesproken – maar hij is in feite niet een geest die lijdt. Hij is in een sfeer waar een bepaald licht is; het is geen erg helder licht. Hij lijdt op geen enkele wijze; het is alleen zo dat hij bepaalde innerlijke wensen heeft die nu nog niet vervuld kunnen worden. Maar hij stuurt je zijn liefde en hij ziet soms jouw leven, niet altijd. Hij komt zo nu en dan naar je toe, onder begeleiding. Want gelukkig is hij een geest die behoort tot de wereld van God. Hij is niet een geest die nergens toe behoort. Dat is erg gunstig. Hij kan dus niet zelf kiezen wanneer hij bij jou in de buurt komt. Maar hij is dikwijls bij je en stuurt zijn hartelijke groeten en vertelt je veel dingen die hij in jouw leven en in jouw doen en laten, in je houdingen ziet en die hij begrijpt; maar een heleboel begrijpt hij niet. Bijvoorbeeld, hij snapt deze leringen nog niet, tenminste niet volledig – iets ervan, ja, maar sommige dingen kan hij niet vatten. Het zal hem erg helpen als je voor hem bid; je hoeft je geen zorgen over hem te maken want over het geheel genomen is hij op de goede weg."

VRAAG: Is het mogelijk ons te vertellen of en zo ja wat de reden is dat een bepaalde nationaliteit bepaalde trekken heeft? Is het überhaupt waar dat dit zo is?

"Ik mag wel zeggen dat je hier en daar tot op zekere hoogte kunt generaliseren. De reden daarvoor is erg eenvoudig. Geesten die dezelfde trekken hebben, incarneren samen omdat ze goed bij elkaar passen. Soort zoekt soort. Iedere aardse sfeer of laten we zeggen ieder land op deze aarde heeft een overeenkomstige sfeer in de andere wereld; de geesten in deze sferen strijken onder bepaalde voorwaarden in dezelfde aardse sfeer of in hetzelfde land neer wanneer de tijd voor hun incarnatie rijp is. Misschien dat ze in de volgende incarnatie in een ander land terecht komen waar dan andere neigingen, die tot nu toe in hen verborgen bleven maar nu naar buiten komen, in overeenstemming met deze nieuwe omgeving zullen zijn. Is dit een antwoord op je vraag?"

VRAAG: Ja, ik zou alleen willen weten of het waar is dat ze nog bij elkaar komen voor hun eigen gunstigere ontwikkeling?

"Het is niet altijd voor hun eigen gunstigere ontwikkeling. Dat kan in bepaalde gevallen zo zijn maar in bepaalde gevallen zou het beter voor hun ontwikkeling zijn als ze zich van een erg sterke binding aan een volksaard zou kunnen bevrijden. Zie je, er zijn mensen die zo'n sterke binding hebben dat niets anders telt. Ze ontwikkelen zich dus niet

alleen eenzijdig maar worden ook bevooroordeeld. Dit komt dikwijls ook door een superieure houding in de verkeerde zin; of door een houding van verachting en koppigheid. Daarom bestaan er incarnaties van mensen die bij herhaling in hetzelfde land of in dezelfde godsdienst plaatsvinden als dat de binding is. Iedere ziel wordt een zekere vrijheid gelaten omdat men zich in de hogere regionen van de geestelijke wereld realiseert dat ze alleen door hun eigen ervaringen misschien tot de conclusie komen dat hun vroegere houding wellicht niet helemaal juist is geweest. Het kan dus gebeuren dat geesten in dezelfde omgeving neerstrijken, niet omdat het bijzonder goed voor hun ontwikkeling is maar omdat ze zichzelf er nog niet toe hebben kunnen brengen om zich voor andere zaken, andere manieren, andere overtuigingen en andere dergelijke dingen open te stellen. Maar het is heel makkelijk voor je wanneer je met mensen te maken hebt – en je hoeft ze niet eens buitengewoon goed te kennen – om te zien of dit een type is dat erg vastzit aan zijn eigen ideeën of dat dit slechts een tijdelijke incarnatie is, die plaatsvond omdat hij eenvoudigweg de huidige behoeften het beste dekt. Je kunt je intuïtie gemakkelijk trainen om als je je oog daarop richt dit zowel in anderen als in jezelf te herkennen.

VRAAG: Mag ik een vraag stellen met betrekking tot wat U vandaag zei? Komen deze krachten van 'De Hogere of de Midden Lichtwereld' gelijk aan de zeven stralen?

"Oh ja. In principe en heel beknopt gezegd, deze lichtkrachten kunnen worden verdicht of samengebracht tot zeven basiskrachten maar er zijn een heel groot aantal onderverdelingen."

VRAAG: Lijkt het dan op het spectrum?

"Ja"

VRAAG: Er zijn een paar vragen over de 'Pistis Sofia'. Het volgende hoofdstuk gaat daar over. Het is het probleem van de zelfverloochening, het niet begeren. Ik heb gezien dat in de 'Pistis Sofia' reïncarnatie soms een rol speelt en soms niet, maar dat is waarschijnlijk een schriftuurlijk probleem. Wanneer het geen rol speelt, hebben ze het over de één-leven theorie en dan spreken ze over volledige zelfverloochening en anders spreken ze over het reïncarnatieproces.

“Zie je, volledige zelfverloochening is niet noodzakelijkerwijs een bewijs voor de één-leven theorie of in strijd met reïncarnatie. Er wordt iets psychologisch mee bedoeld, een innerlijke houding. Het is een gemoedstoestand waarin niet - althans niet noodzakelijkerwijs - over de vraag wordt nagedacht of reïncarnatie een feit is of niet.”

VRAAG: Is het niet het christelijke idee dat hier doorkomt?

“Oorspronkelijk vormde reïncarnatie een onderdeel van het christendom; het werd er pas later uit verwijderd.”

VRAAG: Zou U iets willen zeggen over geestelijke dood? Wat is de heldere definitie van geestelijke dood?

“De heldere definitie van geestelijke dood is afgescheidenheid van God, het ontkennen van God en/of Zijn wetten, je afkeren naar de duisternis, jezelf in de vicieuze cirkel van de wereld van de duisternis verstrikken en dat gebeurt in zekere mate met alle mensen die niet het grootst mogelijke voor hun ontwikkeling doen, die volharden in zelfverblinding omdat dat de weg van de minste weerstand is. Dat is geestelijke dood.”

VRAAG: Maar dat is niet het definitieve einde?

“Nee. Er is geen definitief einde. Dat zou niet mogelijk zijn. Want als dat er wel zou zijn, zou de theorie van de eeuwige verdoemenis juist zijn en je weet dat dat niet zo is.”

VRAAG: Een atheïst hoeft dus niet noodzakelijkerwijs geestelijk dood te zijn?

“Niet noodzakelijkerwijs. Een atheïst kan tijdelijk in een omgeving geïncarneerd zijn die hem in religieus opzicht niet beïnvloedt. Als gevolg van ontwikkeling hoeft zijn Godbewustzijn niet zwakker te zijn dan een oppervlakkig geloof van iemand anders die in een familie met een oppervlakkig religieus besef is geïncarneerd en wiens eigen geloof in God oppervlakkig is. Daarom kan iemand een atheïst zijn en in overeenstemming met wat van hem verwacht kan worden toch het beste geven wat hij te geven heeft. Hij kan op zijn manier op zijn pad bezig zijn en dan zal op een dag het werkelijke en diepe geloof tot hem komen. Atheïsme kan natuurlijk ook spirituele dood betekenen. Het

hangt er heel erg van af."

VRAAG: Wanneer Jezus spreekt over "Ik ben het eerste Mysterie", is dat hetzelfde als 'de eerste Zoon van God'?

"Ja"

VRAAG: En wanneer Hij zegt dat iedereen aan Hem gelijk is en Hij aan iedereen, betekent dat het einde van het Verlossingsplan?

"Ja, dat is helemaal juist."

VRAAG: Wanneer Jezus spreekt over de Vaderloze, is dat God, de Schepper?

"Ja, want God heeft geen vader."

Ik ga me nu terugtrekken en jullie verlaten, vrienden, met Gods zegen. Ontvang Zijn kracht die op dit ogenblik aan jullie wordt doorgegeven. Neem deze kracht op in je ziel. Want als je deze met je bewustzijn vasthoudt, als je niet toestaat dat je twijfels en je verstand die bij het waarnemen van de *waarheid* dikwijls een erg verstorende factor vormen er tussen komen, zal deze goddelijke kracht die nu bij je binnenstroomt je van voordeel zijn. Iedereen op dit pad is een gelukkig mens en moet gelukkiger worden naarmate hij verder gaat. Want hij wordt werkelijk vrij van al zijn angsten, van zijn trots en zijn eigenzinnigheid. Want, vrienden, niets anders kan je schaden dan jij zelf.
Ga dus in vrede, en wees in God."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1958.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel.: 'Self-Will, Pride and Fear'.
Vertaling door Martien Janssen in 1978; herzien in 1991 door Marije Mol en in 2006 aangevuld door Paul Avis.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2010